

บทพื้นฟูวิชาการ

การนำ magnetic stimulation มาประยุกต์ใช้ทางคลีนิก

กฤษณา พิรเวช*

Piravej K. Magnetic stimulation in clinical neurophysiology. Chula Med J 1997 Jun;41(6): 465-74

Until 1980, CNS motor tracts remained inaccessible to routine electrophysiological evaluation in conscious subjects. Merton and Morton showed that a brief high-voltage electrical discharges applied to the scalp overlying the motor cortex could elicit twitches in contralateral arm and leg muscles. Shortly thereafter, Barker and his colleagues reported the use of a magnetic stimulation for transcranial stimulation. It was found to have several advantages over the electrical technique; the major one being the lack of pain. Magnetic stimulation's main advantages are safe and easy stimulation of most neural structures. And it is unimpeded by fat and bone and without discomfort. The resultant compound motor action potential measured over peripheral muscles has a very high amplitude and does not require signal averaging. So far, the majority of clinical applications for this technique have been in the non-invasive stimulation of the peripheral and central motor pathways.

Key words : Magnetic stimulation, High voltage electrical discharge.

Reprint request : Piravej K. Department of Rehabilitation Medicine, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand.

Received for publication. April 15, 1997.

* ภาควิชาเวชศาสตร์พื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ประวัติความเป็นมา

ในอดีตเทคนิคทางประสาทสรีรวิทยาคลินิกที่ใช้ประเมินการทำงานของทางเดินประสาทส่วนกลาง (central neural pathways) เช่น evoked potentials นั้น จะเป็นการตรวจในระบบความรู้สึก (sensory system) เป็นหลัก แต่หลังจากที่ Merton และ Morton ได้รายงานเทคนิคการกระตุ้นสมองส่วน motor cortex ผ่านผิวหนังศีรษะด้วยไฟฟ้าความดันสูง (high voltage) ในปี ค.ศ. 1980⁽¹⁾ ก็มีผู้พยายามนำเทคนิคนี้มาศึกษา บูรณาภพ (integrity) ของทางเดินประสาทส่วนกลางที่ควบคุมการเคลื่อนไหว (central motor pathway) ในผู้ป่วยที่มีพยาธิสภาพกันบ้าง แต่เนื่องจากวิธีดังกล่าว มักทำให้เกิดความไม่สบายแก่ผู้รับการตรวจอยู่มากพอสมควร จึงไม่ค่อยนิยมนำมาประยุกต์ใช้ทางเวชปฏิบัติ

ในปี ค.ศ. 1985 Barker และคณะ ได้รายงาน การใช้พลังแม่เหล็กในการกระตุ้นสมองผ่านกะโหลก (transcranial magnetic stimulation)⁽²⁾ ก็มีผู้ทดลองทำตาม และพบว่าเทคนิคนี้มีข้อดีกว่าวิธีแรกอยู่มาก โดยเฉพาะในประเด็นที่ ไม่สร้างความเจ็บปวดแก่ผู้รับการตรวจโดย นับแต่นั้นมา ก็มีผลงานวิจัยที่ใช้ magnetic stimulation ทั้งที่ศึกษาในคนปกติและผู้ป่วยถูกพิมพ์เผยแพร่องค์รวมเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันนี้ เทคนิค การกระตุ้นด้วยพลังแม่เหล็กนี้ ดูเหมือนจะมาถึงจุดที่มีความพร้อม สำหรับใช้เป็นการตรวจมาตรฐานอีกวิธีหนึ่งทางประสาทสรีรวิทยาคลินิก⁽³⁾

2. ประสาทสรีรวิทยา

ในสัตว์ทดลอง การกระตุ้นที่ผิว primary motor cortex หนึ่งครั้ง จะก่อให้เกิดคลื่นเคลื่อนลง (descending waves) หลายตัว ซึ่งเราสามารถตรวจบันทึกได้ เช่นที่ medullary pyramids หรือที่ corticospinal tract ด้านตรงข้ามในไขสันหลัง คลื่นแรกสุดที่เกิดขึ้นมี latency สั้นมาก เรียกว่า D wave (Direct)⁽³⁾ เชื่อว่าเกิดในบริเวณประสาทส่วนด้านของเซลล์ประสาทพิรามิดอลที่

นำสัญญาณไว (fast conducting) และสามารถตรวจได้ในชั้น subcortical แม้จะทำลายชั้น cortex ไปแล้วก็ตาม สำหรับคลื่นตัวต่อ ๆ ไปจะสามารถตรวจบันทึกได้ต่อเมื่อชั้น cortex ยังตืออยู่ โดยมี latencies ที่ยาวขึ้น ซึ่งแสดงว่าจะเป็นผลจากการนำสัญญาณประสาทที่ข้ามสัมผัสประสาท (synapse) ตั้งแต่หนึ่งอันขึ้นไป จึงเรียกคลื่นเหล่านี้ว่า I wave (indirect) เชื่อว่า I wave นี้มีกำเนิดจาก excitatory interneurons ของ cortex และเนื่องจากไม่มีการแยกกระจายของ latency ของ D wave เทียบกับ I wave ตัวอื่นๆ เมื่อบันทึกสัญญาณจากระดับต่างๆ ที่ต่อลงไปใน corticospinal tract จึงแสดงว่าคลื่นทั้งสองกลุ่มนี้คงจะใช้งานเดินประสาทที่นำสัญญาณไวเหมือนกัน

ในมนุษย์หลังการกระตุ้นด้วยไฟฟ้าที่หนังศีรษะหนึ่งครั้ง จะเกิดคลื่นเคลื่อนลง ทั้ง D และ I ซึ่งสามารถตรวจบันทึกได้ด้วย electrodes ที่วางบนชั้นดูราของไขสันหลัง (epidural) หรือกระทิ้งที่วางบน ligamentum flavum แม้ว่าแบบหลังนี้ จะได้สัญญาณที่อ่อนกว่าก็ตาม สมมุติฐานในปัจจุบันเชื่อว่าทางเดินประสาทที่ก่อให้เกิดคลื่นดังกล่าวนี้ ติดต่อ กับ alpha motor neurons แบบ สัมผัสเดียว (monosynaptic) และทั้งคลื่น D และ I นี้ จะให้ excitatory post-synaptic potentials ต่อ alpha motor neurons ในที่สุด สำหรับการกระตุ้นด้วยพลังแม่เหล็ก เราพบว่า motor cortex จะถูกกระตุ้นได้ถ้าวางชุดแม่เหล็ก (stimulator coil) ในทิศที่ก่อให้เกิดการไฟลเวียนไฟฟ้าจากหลังไปหน้า และโดยทั่วไปสมองซึ่งซ้ายจะมีความไวต่อการกระตุ้นมากกว่าสมองซึ่งขวา

ข้อดีประการหนึ่งของการกระตุ้นด้วยพลังแม่เหล็กก็คือ ความเข้มของสนามแม่เหล็ก จะไม่ถูกบันทอนด้วยความหนาของหนังศีรษะ หรือกะโหลก ซึ่งสนามแม่เหล็กนี้ก็จะเหนี่ยวแน่ให้เกิดสนามไฟฟ้าเล็กๆ บนผิว cortex ซึ่งจะกระตุ้นเซลล์ประสาท และทางเดินประสาทชาลง

3. เทคนิคการตรวจ

3.1 การกระตุ้น (stimulation)

โดยทั่วไป นิยมใช้ขดแม่เหล็กวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 9 ซม. ในการศึกษาระดับแขน ให้วางศูนย์กลางของขดแม่เหล็กที่ vertex สำหรับการกระตุ้น motor cortex ข้างซ้ายจะเปิดกระแสไฟฟ้าให้เลี้ยวขด แม่เหล็กในทิศตามเข็มนาฬิกา เพื่อให้เกิดกระแสไฟฟ้าแบบทวนเข็มนาฬิกาที่เนื้อสมอง ในทางกลับกันถ้าจะกระตุ้น motor cortex ข้างขวา ให้เปิดไฟฟ้าเข้าขดแม่เหล็กในทิศตรงข้าม เพื่อให้เกิดกระแสไฟฟ้าแบบตามเข็มนาฬิกาที่เนื้อสมอง^(4,5)

3.2 การตรวจบันทึก (recording)

กล้ามเนื้อเล็กของมือ (abductor digiti minimi หรือ first dorsal interossei หรือ abductor pollicis brevis) กล้ามเนื้อต้นแขน (biceps หรือ triceps brachii)

3.3 การตั้งภาคขยายสัญญาณ (amplifier)

มาตรฐาน คือ ตั้ง bandpass ที่ 3 - 3,000 Hz และ sensitivity ที่ 500 - 2,000 microvolts

3.4 การกำหนด threshold และขนาดของการกระตุ้น

ให้ผู้รับการตรวจ อุญจัยในท่าที่ผ่อนคลายที่สุด โดยเฉพาะ ที่บริเวณกลุ่มกล้ามเนื้อเป้าหมาย จากนั้นเริ่มให้การกระตุ้นจากขนาดน้อยไปมากโดยเพิ่มครั้งละ 5% จนได้การตอบสนองที่ threshold

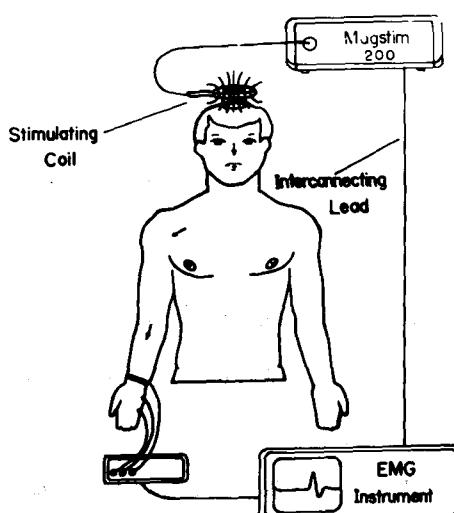
Threshold คือ ขนาดของการกระตุ้นที่ก่อให้เกิด CMAP (compound muscle action potential) ที่ตรวจบันทึกได้เป็นครั้งแรกนั้นเอง หลังจากนั้นก็เริ่มทำการ ตรวจตามที่ต้องการ โดยเพิ่มความแรงของการกระตุ้นเหนือ threshold ตามสมควร เช่นระหว่าง 15% - 30% ซึ่งด้วยขนาดการกระตุ้นในระดับนี้ จะไม่ทำให้ latency ของคลื่นที่ได้สั้นลง แม้จะเพิ่มความแรงของการกระตุ้นให้สูงขึ้นอีก แต่ amplitude ของ คลื่นอาจเพิ่มขึ้นต่อไปได้บ้าง ในการตรวจมาตรฐานนั้น ให้

ตรวจแขนที่ละข้างแยกกัน โดยกระตุ้นด้วยขนาดการกระตุ้นที่ต้องการ (เช่น 25% เหนือ threshold) จำนวน 3 ครั้งแล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ทั้ง 3 มาซ้อนกันเพื่อการอ่านผลถ้าค่าเฉลี่ยทั้ง 3 แตกต่างกันมาก ให้สังสัยว่าอาจเกิดจาก การผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่ไม่ดีพอ อาจต้องตรวจซ้ำ

3.5 การกระตุ้นที่คอ

นอกจากการกระตุ้นที่ศีรษะ เรายังสามารถทำการกระตุ้นที่ด้านคอ แล้วตรวจบันทึกคลื่น ที่เกิดขึ้นที่กล้ามเนื้อแขนหรือขา เพื่อประเมินบุณภาพของทางเดินประสาทควบคุムการเคลื่อนไหวในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ ในการตรวจให้ใช้ขดแม่เหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 9 ซม. ความแรงสนาม 1.5 tesla สำหรับตำแหน่งการกระตุ้นถ้าต้องการตรวจบันทึกคลื่นปฏิกิริยา ที่กล้ามเนื้อ abductor digiti minimi ที่ให้วางศูนย์กลางของขดแม่เหล็กบน C5 ถ้าต้องการตรวจที่กล้ามเนื้อ biceps brachii ให้วางที่ C3 และสำหรับกล้ามเนื้อ triceps brachii ที่ให้วางที่ C4 เป็นต้น

สำหรับขนาดการกระตุ้นที่เหมาะสมที่คอนั้น ยังไม่มีหลักเกณฑ์มาตรฐานในปัจจุบันแต่เพื่อความสะดวก เราอาจจะใช้ความแรง 100% ของสนาม 1.5 tesla ที่ได้

รูปที่ 1. แสดงการใช้ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้ากระตุ้นที่ศีรษะ แล้วบันทึก CMAP ที่เกิดจากการทดสอบตัวของกล้ามเนื้อมือ

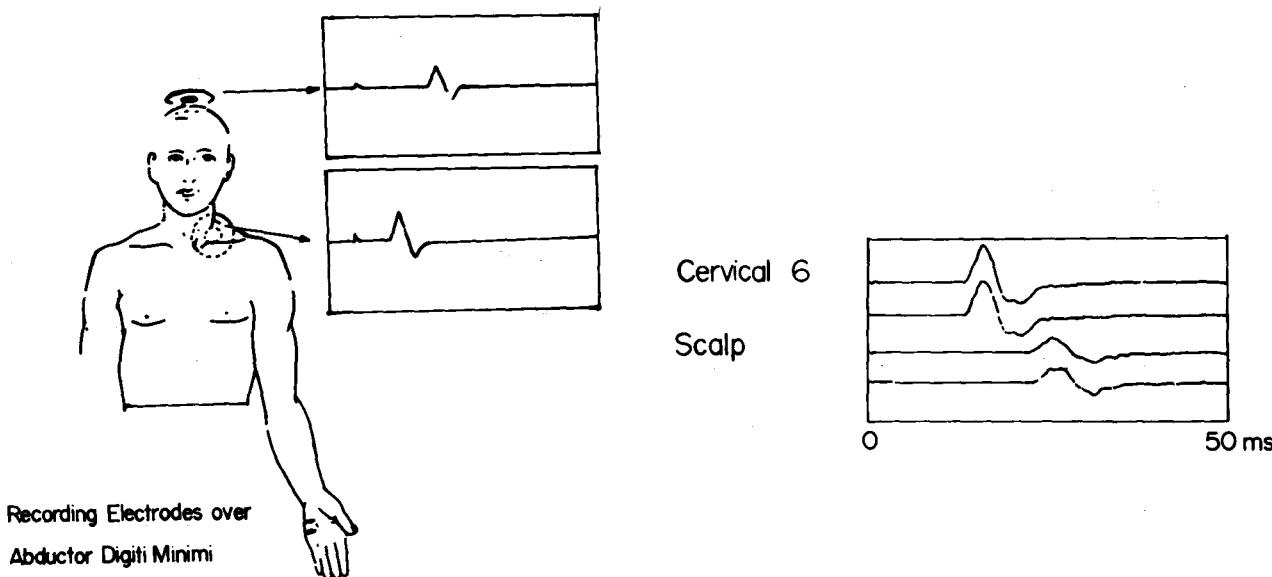
4. การอ่านวิเคราะห์ผล

ในการวิเคราะห์ผล นิยมทำโดยการวัดค่า amplitudes และ latencies ของ CMAP ที่เกิดจาก การกระตุ้นที่ cortex หรือ ดันคอร่วมกับการหาค่า central motor conduction time สำหรับสองค่าแรกนั้น ทำใน ลักษณะเดียวกับที่ใช้ในการตรวจ nerve conduction study ทั่วไป

Latency นิยมวัดที่จุดแรกของการหันเหจาก เส้นรับ (baseline) เรียกว่า onset latency

Amplitude นิยมวัดจากเส้นรับถึงจุดสูงสุด ของคลื่นตอบสนอง (baseline to peak)

Central motor conduction time (CMCT) หรือเวลาการซักนำประสาทควบคุมการเคลื่อนไหวส่วน กาง臂 ได้จากการคำนวณโดยหักค่า latency จากการ กระตุ้นที่คอออกจากค่า latency จากการกระตุ้นที่ศีรษะ

รูปที่ 2. แสดง CMAP ที่เกิดจากการหดตัวของกล้ามเนื้อมือ หลังจากใช้ขดลวดแม่เหล็กไฟฟ้าการกระตุ้นที่ศีรษะ และดันคอระดับ 6

5. ปัจจัยการเบี่ยงเบนปกติของผลการตรวจ

5.1 ความแรงของการกระตุ้น (stimulus intensity)

Hess และคณะ พบว่า ในการกระตุ้นที่ศีรษะ ขนาด หรือ amplitude ของ CMAP ที่วัดได้จะแปรผัน โดยตรงกับความแรงของการกระตุ้น โดยไม่มีการตอบสนองสูงสุด (supramaximal response)⁽⁶⁾ โดยทั่วไป

เราจะพบว่าพื้นที่ได้คลื่นสัญญาณจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยความแรงจากเส้นรับถึงจุดสูงสุดของคลื่นหรือ amplitude นั้นจะค่อนข้างคงที่ซึ่งน่าจะแสดงว่ามี multiple firing ของ motor units เมื่อเพิ่มความแรงของ การกระตุ้น สำหรับ latency นั้นจะคงที่ โดยไม่ได้รับผลกระทบจากการเพิ่มของความแรงของการกระตุ้นแต่ อย่างใด

5.2 ตำแหน่งของการกระตุ้น

โดยทั่วไปเราพบว่า latency มักไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงตามการเปลี่ยนตำแหน่งของการกระตุ้นบนศีรษะหรือต้นคอ แต่ amplitude จะแตกต่างกันได้มากกว่า

5.3 Facilitation

การสั่งการกล้ามเนื้อมัดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจอย่างจงใจของผู้รับการตรวจในระหว่างการกระตุ้นจะมีผลเพิ่ม amplitude ของ CMAP ได้มากเป็นเท่าตัว แต่ในขณะเดียวกัน จะลดค่า latency ลงได้ 1-3 msec เราเรียกกลักษณะเช่นนี้ว่า facilitation นั่นเอง⁽⁷⁾

5.4 ทิศทางของกระแสไฟลเวียน (direction of current flow)

ในการศึกษาคนปกติ 10 ราย Helmers และคณะพบว่า cerebral cortex ข้างซ้ายและขวา จะตอบสนองต่อการกระตุ้นที่ให้กระแสไฟฟ้าไฟลเวียนบนเนื้อสมองในทิศทางที่ต่างกัน กล่าวคือ กระแสไฟลตามเข็มนาฬิกาจะกระตุ้นสมองซึข้างขวาได้ดี ในขณะที่กระแสไฟลตามเข็มนาฬิกาจะเหมือนสำหรับการกระตุ้นสมองซึข้างซ้าย⁽⁸⁾ นอกจากนี้ยังพบว่าสมองข้างซ้ายมักจะมี threshold ของการกระตุ้นต่ำกว่าสมองข้างขวาอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย

6. ค่าปกติ (normal values)

ตารางที่ 1. แสดงค่าปกติที่ได้จากใช้ชุดตรวจแม่เหล็กไฟฟ้ากระตุ้นที่ศีรษะและต้นคอโดยวิธีของ Ingram และคณะ

Measurement	Mean $\pm$ SD (msec)	Normal limit (msec)
Biceps brachii		
Latency from the cortex	11.6 $\pm$ 1.17	13.9
Latency from the C5-C6	5.3 $\pm$ 0.42	6.1
CMCT	6.3 $\pm$ 1.08	8.5
Right-left difference	0.5 $\pm$ 0.34	1.2
Abductor pollicis brevis		
Latency from the cortex	20.6 $\pm$ 1.21	23.0
Latency from the C5-C6	13.6 $\pm$ 0.96	14.9
CMCT	7.6 $\pm$ 0.79	9.2
Right-left difference	0.45 $\pm$ 0.44	1.3
Anterior tibialis		
Latency from the cortex	27.4 $\pm$ 1.56	30.5
Latency from the C5-C6	12.3 $\pm$ 1.20	14.7
CMCT	15.0 $\pm$ 1.53	18.1
Right-left difference	0.44 $\pm$ 0.30	1.0

7. ความปลอดภัยและข้อห้ามใช้

จากประสบการณ์และการศึกษาในอดีตที่ผ่านมา ยังไม่มีหลักฐานที่ทำให้เชื่อได้ว่าการกระตุ้นทางเดินประสาทส่วนกลางด้วยพลังแม่เหล็กตามเทคนิคที่บรรยาย

มานั้น จะก่อให้เกิดอันตรายหรือผลแทรกซ้อนใดๆ การศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นประจำไฟฟ้า และผลกระทบความร้อนที่เกิดแก่เนื้อเยื่อบริเวณกระตุ้น รวมทั้งการตรวจลีนสมอง ระดับออร์โนนโปรดักติน

และผลกระทบต่อสติปัญญาล้วนแสดงว่ามีความปลดภัยทั้งสิ้น นอกจากนี้การตรวจผู้ป่วยที่มีปัญหาหลอดเลือดสมองอุดตันเฉียบพลัน หรือแม้แต่ผู้ป่วยโรคลมชัก ก็ไม่พบว่าจะกระดุนให้เกิดการซักหรือผลอันไม่พึงประสงค์ที่น่าเป็นห่วงได้ฯ อย่างไรก็ตามมีรายงานว่า การตรวจโดยใช้ความถี่การกระดุนสูงๆ ในคนปกติซึ่งไม่ใช้เทคนิคที่ใช้กันในปัจจุบัน อาจทำให้เกิดการซักได้โดยสรุป อื้อว่าการกระดุนด้วยพลังแม่เหล็กความแรงและความถี่ต่ำอันเป็นวิธีที่ใช้กันทั่วไปนั้น มีความปลอดภัยสูงเพียงพอที่จะนำมาใช้ในเวชปฏิบัติ⁽⁹⁾

สำหรับข้อห้ามใช้นั้น เนื่องจากพลังแม่เหล็กอาจเหนี่ยวแนวน้ำด觚ที่มีส่วนผสมของเหล็ก หรือมีผลรวมกิจกรรมของเครื่องอิเลคโทรนิค จะนั้น เราจึงไม่ใช้การตรวจนี้ในผู้ป่วย หรือใกล้ผู้ป่วยที่ใส่ pacemaker หรือเครื่องมืออิเลคโทรนิคแบบฝังในตัวรวมทั้งผู้ที่มีชิ้นส่วนโลหะในร่างกายด้วย นอกจากนี้ ก็ยังไม่แนะนำให้ใช้การตรวจนี้ในผู้ป่วยที่มีความดันในช่องกระโหลกสูง (increased intracranial pressure) ผู้ป่วยที่มีประวัติโรคกลุ่มลมชัก และห้องปฎิบัติการบางแห่งยังอาจมีนโยบายไม่ใช้การตรวจนี้ในเด็กหรือหญิงตั้งครรภ์ด้วย

สำหรับผู้ทำการตรวจเอง ก็ควรระวังความเสียหายที่อาจเกิดกับเครื่องใช้อิเลคโทรนิคที่อยู่ใกล้เครื่องตรวจ อันได้แก่ นาฬิกา แผ่นความจำคอมพิวเตอร์ บัตรແກบ แม่เหล็กชนิดต่างๆ เป็นต้น

8. การประยุกต์ในเวชปฏิบัติ

8.1 ระบบประสาทควบคุมการเคลื่อนไหว ส่วนกลาง

ประโยชน์ที่สำคัญชัดเจนของการตรวจด้วย magnetic stimulation ก็คือการวัดเวลาการซักนำประสาทควบคุมการเคลื่อนไหวส่วนกลางหรือ central motor conduction time (CMCT) อันเป็นค่าทางประสาทสัรวิทยาที่เราไม่สามารถตรวจได้มาก่อน จาก

การตรวจ CMCT ของผู้ป่วยที่มีพยาธิสภาพในระบบประสาทส่วนกลางหลายชนิด พบว่าสามารถพบความผิดปกติได้ในโรคต่างๆ เช่น multiple sclerosis, motor neuron disease, cervical spondylosis และกลุ่ม spinocerebellar degenerations⁽¹⁰⁾ อย่างไรก็ตามก็มีความผิดปกติบางอย่างที่อาจดูไม่สอดคล้องกับอาการทางคลินิก⁽¹¹⁾ จึงยังต้องมีการศึกษาและพิสูจน์กันต่อไปว่า ความผิดปกติที่ตรวจพบเหล่านี้จะช่วยในทางวินิจฉัยและพยากรณ์โรคมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามการกระดุน motor cortex ด้วยพลังแม่เหล็กนี้ได้ช่วยยืนยันความรู้ทางประสาทศาสตร์พื้นฐานหลายประการ เช่น เกี่ยวกับการเกิดของ congenital mirror movements⁽¹²⁾ และการกระจายของ cortico bulbar tract ไปยังเซลล์ประสาทก้านสมองที่ควบคุมกล้ามเนื้อใบหน้า และกล้ามเนื้อ sternocleidomastoid เป็นต้น^(13,14)

8.2 Amyotrophic lateral sclerosis (ALS)

การศึกษาโดยใช้ magnetic stimulation ในผู้ป่วย ALS ครั้งแรกทำโดย Barker และคณะ แต่ไม่สามารถตรวจพบความผิดปกติได้⁽¹⁵⁾ ต่อมากลับมีผู้พบความผิดปกติได้สูง^(16,17) โดยคลื่นที่ตรวจได้มักมี amplitude ต่ำ แม้จะคิดชดเชยการสูญเสียไปประสาทส่วนปลายจากโรคบ้างแล้วก็ตาม และในผู้ป่วยจำนวนไม่น้อยเรารายมาไม่สามารถกระดุนให้เกิด CMAP ด้วยช้ำ Eisen และคณะ ตั้งข้อสังเกตว่าในผู้ป่วย ALS ที่มี pseudobulbar palsy ร่วมด้วยนั้น เราจะยิ่งมีโอกาสตรวจไม่พบคลื่นปฎิกริยาได้ฯ จากการกระดุนสมองได้บ่อยยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันค่า CMCT ก็อาจผิดปกติด้วยแม้จะไม่มากนัยเท่าที่พบในผู้ป่วย multiple sclerosis ก็ตาม⁽¹⁷⁾ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการตรวจผู้ป่วย ALS ก็คือควรสุ่มตัวอย่างกล้ามเนื้อให้มากพอ เช่น ถ้าเป็นการตรวจในกล้ามเนื้อแขนหากทำการตรวจที่กล้ามเนื้อมือแต่เพียงอย่างเดียว ก็อาจให้ผล false negative ได้ถึงร่วม 25% เลยที่เดียว⁽¹⁷⁾ เนื่องจาก ALS

มีรอยโรคทั้งที่ upper motor และ lower motor neurons ค่า absolute latency ของ CMAP จึงมีประโยชน์พอๆ กับ CMCT ในการตรวจวินิจฉัย

8.3 โรคหลอดเลือดสมอง (cerebrovascular disease)

ในการตรวจผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองต่างๆ เราอาจพบการเปลี่ยนแปลงของการนำประสาทควบคุม การเคลื่อนไหวส่วนกลางได้ทุกรูปแบบ นับตั้งแต่อยู่ในเกณฑ์ปกติไปจนถึง ไม่มีการตอบสนองใดๆ เลย แต่โดยทั่วไปในช่วงสองสามวันแรกของ cerebral infarction เรายังตรวจไม่พบปฏิกิริยาจากการกระตุน หรือถ้าจะมีก็เป็นคลื่นที่มี amplitude ต่ำๆ โดย latency ไม่ช้ามากนักซึ่งก็เป็นลักษณะของภาวะที่มีการเสียเซลล์ ประสาทมากกว่าไขประสาทนั้นเอง ที่สำคัญคือมีการศึกษาจากบางกลุ่มพบว่าการตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กนี้ อาจมีประโยชน์มาก ในการพยากรณ์โรคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกลับคืนของระบบการเคลื่อนไหว (motor recovery)^(18,19) โดยสรุป การกลับคืนของปฏิกิริยาต่อการกระตุนซึ่งแสดงถึงการฟื้นตัวของระบบการเคลื่อนไหวมีความสอดคล้องเป็นอย่างดีกับการตรวจพบทางคลินิก เช่น จากการศึกษาของ Kandler ค่า amplitude ของคลื่นจากการกระตุนที่สมองในวันที่ 4 ของโรค มีความสอดคล้องอย่างดีกับโอกาสการฟื้นตัวใน 28 วัน แรกหลังเกิดเหตุ

8.4 Cervical myelopathy

Jaskolski และคณะ เป็นผู้บุกเบิกนำเทคนิคการกระตุนด้วยแม่เหล็กมาใช้ในการประเมินผู้ป่วยที่มีอาการ cervical myelopathy จากการเสื่อมของกระดูกต้นคอ พบร่วมค่า CMCT ที่ยาวกว่าปกติสามารถบ่งชี้ภาวะ myelopathy ได้ดีพอควร⁽²⁰⁾ ที่น่าแปลกใจคือในผู้ป่วยที่มีอาการ radiculopathy โดยไม่มี myelopathy มักให้ผลการตรวจค่อนข้างปกติ ในปัจจุบันจึงมีคณะวิจัยหลายกลุ่มพยายามปรับเปลี่ยนวิธีการกระตุน ทั้งที่

สมองและที่ไขสันหลัง เพื่อหวังจะสามารถนำ magnetic stimulation มาใช้ในการประเมินภาวะ radiculopathy ตลอดจนรอยโรคในระบบประสาทส่วนปลายอื่นๆ ที่พบได้บ่อยในทางเวชปฏิบัติ

8.5 การติดตามประเมินบุณภาพของทางเดินประสาทการเคลื่อนไหวระหว่างผ่าตัด (Intra-operative monitoring of motor pathways)

ในปัจจุบัน เทคนิคทางประสาทสรีรวิทยาคลินิก หลายชนิดไม่ว่าจะเป็น somatosensory evoked potentials (SEPs) หรือ auditory brain stem responses (ABRs) ต่างได้รับการยอมรับว่า มีประโยชน์อย่างยิ่งในการประเมินบุณภาพของเนื้อเยื่อประสาทในระหว่างผ่าตัด แต่เทคนิคเหล่านี้ล้วนเป็นการตรวจทางเดินประสาทรับความรู้สึก ในขณะที่เนื้อเยื่อประสาทที่ควบคุมการเคลื่อนไหวเป็นส่วนที่จะทำให้เกิดความพิการได้มาก การกระตุน motor cortex ด้วยพลังแม่เหล็กผ่านหนังศรีษะ จึงเป็นเทคนิคที่ถูกคาดหวังไว้ว่า จะมีศักยภาพสูงในการประยุกต์ทาง intraoperative monitoring เพื่อลบจุดบอดของการตรวจเดิม^(21,22) ซึ่งข้อดีของเทคนิคนี้เหนือการกระตุนด้วยไฟฟ้าโดยตรงคือ ไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดและสามารถกระตุนผ่านผิวหนังได้ สำหรับสิ่งจำเป็นในการใช้เทคนิคนี้คือ จะต้องไม่มีฤทธิ์ของยาคลายกล้ามเนื้อในช่วงที่จะทำการประเมินอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ได้การตรวจด้วยพลังแม่เหล็กนี้ข้อขอกลุกขลักอยู่บ้าง เช่น ขาดแม่เหล็กที่ใช้ในการกระตุนมักมีขนาดใหญ่ จึงอาจไม่สะดวกในการวางใกล้กับบริเวณของการผ่าตัด เป็นต้น

8.6 Multiple sclerosis

เนื่องจากพยาธิสภาพหลักของโรคนี้คือการสูญเสีย myelin ของไขประสาทยังผลให้การนำประสาทเสื่อมถอยลง การตรวจทางประสาทสรีรวิทยาซึ่งสามารถสุ่มตรวจการทำงานของทางเดินประสาทต่างๆ จึงมีประโยชน์ในการตรวจผู้ป่วยระยะแรกหรือช่วง

ยืนยันการวินิจฉัยได้ดี และที่แล้วมาเทคนิค multimodality sensory evoked potentials ก็เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายสำหรับโรคกลุ่มนี้ เมื่อความสามารถตรวจทางเดินประสาทส่วนควบคุมการเคลื่อนไหวด้วย magnetic stimulation จึงมีผู้ลองนำมาใช้เสริมวิธีมาตรฐานอื่นๆในการตรวจผู้ป่วยที่สงสัยจะเป็น multiple sclerosis กันมากพอกว่า เช่น Barker และคณะพบว่า CMCT จากการตรวจหั้งที่กล้ามเนื้อแขนและขา จะยาวกว่าปกติในผู้ป่วย multiple sclerosis ซึ่งความผิดปกตินี้สัมพันธ์อย่างชัดเจนกับอาการทางคลินิก⁽²²⁾ นอกจากนี้ Hess และคณะยังรายงานว่าอาจตรวจพบความผิดปกติของ CMCT ในผู้ป่วยที่ยังไม่มีอาการแสดงใดๆ ได้ถึงกว่า 20%⁽²³⁾ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่จึงเชื่อว่าในที่สุดการตรวจด้วยเทคนิค magnetic stimulation ซึ่งเป็นการประเมินในระบบการเคลื่อนไหวนั้น น่าจะมีความไวและความจำเพาะสำหรับการประยุกต์ใช้ในผู้ป่วย multiple sclerosis ได้ดีเช่นเดียวกับการตรวจทาง sensory evoked potentials ด้วย

8.7 Degenerative ataxic disorders

การศึกษาการนำประสาทการเคลื่อนไหวส่วนกลางนั้นมีประโยชน์ในการจำแนกโรคกลุ่ม hereditary ataxias เช่น ในโรค Friedreich's ataxia การนำประสาทดังกล่าวตามที่ตรวจได้ที่แขนจะผิดปกติเสมอคือ สัญญาณจะช้าไปกลาง และ amplitude จะต่ำ ในขณะที่ early onset cerebellar ataxia (EOCA) นั้นจะพบความผิดปกติได้น้อยกว่า และกว่า 30% ของผู้ป่วยที่ศึกษาอาจไม่พบความผิดปกติเลยด้วยซ้ำ⁽²⁴⁾ และนี่อาจบ่งชี้ว่า Friedreich's ataxia มีพยาธิสภาพใน corticospinal tract มากกว่า EOCA เป็นเด่น

9. บทสรุป

การกระตุ้น motor cortex และ/หรือ ไส้สันหลังด้วยพลังแม่เหล็กจึงถือได้ว่าเป็นเทคนิคการตรวจ

ทางประสาทสัรวิทยาคลินิกที่ทำได้ง่าย สะดวก และยอมรับได้จากผู้ป่วย การตรวจดังกล่าวมีประโยชน์ที่สามารถแสดงความผิดปกติของการทำงานของระบบทางเดินประสาทควบคุมการเคลื่อนไหวส่วนกลาง (central motor pathway) ได้โดยตรง อีกทั้งยังมีศักยภาพที่จะนำมาใช้ประเมินนรุณภาพของทางเดินประสาทการเคลื่อนไหวส่วนปลาย (peripheral motor pathway) ได้อีกด้วย โดยทั่วไป การพบ CMCT ช้ากว่าปกติจะชี้ถึงสภาวะ demyelination ของทางเดินประสาทการเคลื่อนไหว ในขณะที่การพบคลื่นปฏิกิริยาขนาดเล็กลงหรือหายไปทั้งหมด จะบ่งบอกถึงภาวะการสูญเสียเซลล์ประสาท หรือไขประสาทควบคุมการเคลื่อนไหวทั้งในระดับสมองหรือไส้สันหลัง นอกจากนี้ magnetic stimulation นี้ ยังเป็นเทคนิคใหม่ที่อาจนำมาใช้ศึกษาประสาทสัรวิทยาของ cerebral cortex ในมนุษย์จริงๆ ได้อีกด้วย

อ้างอิง

1. Merton PA, Morton HB. Stimulation of the cerebral cortex in the intact human subject. Nature 1980 May 22; 285(5762) : 227
2. Barker AT, Jalinous R, Freeston IL. Non-invasive magnetic stimulation of human motor cortex. Lancet i 1985 May 11;1(8437) : 1101-7
3. Chiappa KH. Transcranial motor evoked potentials. Electromyography Clin Neurophysiol 1994 Jan-Feb; 34(1) :15-2
4. Amassian VE, Stewart M, Quirks GJ, Rosenthal JL. Physiological basis of motor effects of transient stimulus to cerebral cortex. Neurosurgery 1987 Jan; 20(1) : 87-93
5. Hess CW, Mills KR, Murray NMF. Responses

- in small hand muscles from magnetic stimulation of the human brain. *J Physiol (London)* 1987 Jul; 388 : 397-419
6. Day BL, Rothwell JC, Thomson PD, Dick JP, Cowan JM, Berardelli A, Marsden CD. Motor cortex stimulation in intact man. Multiple descending volleys. *Brain* 1987 Oct; 110(5): 1191-209
7. Hess CW, Mills KR, Murray NMF. Methodological considerations for magnetic brain stimulation. In: Barber C, Blum T, eds. *Evoked Potentials III. the Third International Evoked Potentials Symposium*. London: Butter-worths, 1987 : 456-61
8. Merton PA, Morton HB, Hill DK, Marsden CD. Scope of a technique for electrical stimulation of human brain, spinal cord, and muscle. *Lancet* 1982 Sep 11; 2(8298) : 597-600
9. Kandler R. Safety of transcranial magnetic stimulation. *Lancet* 1990 Feb 24; 335(8687) : 469-70
10. Helmers SL, Chaappa KH, Cros D, Gupta N, Santamaria J. Magnetic stimulation of the human motor cortex: facilitation and its relationship to a visual motor task. *J Clin Neurophysiol* 1989 Oct; 6(4) : 321-32
11. Thompson PD, Dick JPR, Asselman P, Griffin GB, Day BL, Rothwell JC, Sheehy MP, Marsden C. Examination of the motor function in lesion of the spinal cord by stimulation of the motor cortex. *Ann Neurol* 1987 Apr; 21(4) : 389-96
12. Mills KR. Magnetic brain stimulation: a tool to explore the action of the motor cortex on single human spinal motoneurones. *Trends Neurosci* 1991 Sep; 14(9) : 401-4
13. Farmer SF, Ingram DA, Stephens JA. Mirror movements studied in a patient with Klippel-Feil syndrome. *J Physiol* 1990 Sep; 428 : 467-84
14. Benecke R, Meyer BU, Schonle P, Conrad B. Transcranial magnetic stimulation of the human brain: responses in muscles supplied by cranial nerves. *Exp Brain Res* 1988; 71 : 623-32
15. Gandevia SC, Applegate C. Activation of neck muscles from the human motor cortex. *Brain* 1988 Aug; 111(4) : 801-13
16. Barker AT, Freeston IL, Jalinous R, Jarratt JA. Clinical evaluation of conduction time measurements in central motor pathways using magnetic stimulation of human brain. *Lancet* 1986 Jun 7; 1(8493) : 1325-26
17. Schriefer TN, Mills KR, Murray NMF, Hess CW. Evaluation of proximal facial nerve conduction by transcranial magnetic stimulation. *J Neurol Neurosurg Psychiatry* 1988 Jan; 51(1) : 60-6
18. Eisen A, Shytle W, Murphy K, Hoirch M. Cortical stimulation in amyotrophic lateral sclerosis. *Muscle Nerve* 1990 Feb; 13(2) : 146-51
19. Kandler RH, Jarratt JA, Gumpert EJW, Davies Jones GAA, Venables GS, Sagar HJ. The role of magnetic in patients with

- multiple sclerosis stimulation as a quantifier of motor disability. *J Neurol Neurosurg Psychiatry* 1991 Nov; 106(1) : 31-4
20. Berardelli A, Inghilleri M, Manfredi M, Zamponi A, Cecconi V, Dolce G. Cortical and cervical stimulation after hemisphere infarction. *J Neurol Neurosurg Psychiatry* 1987 Jul; 50(7) : 861-5
21. Jaskolski DJ, Jarratt JA, Jakubowski J. Clinical evaluation of magnetic stimulation in cervical spondylosis. *Br J Neurosurg* 1989; 3 : 541-8
22. Levy WJ Jr. Clinical experience with motor and cerebella evoked potential monitoring. *Neurosurgery* 1987 Jan; 20(1) : 169-82
23. Barker AT, Freeston IL, Jalinous R, Jarratt JA. Magnetic stimulation of the human brain and peripheral nervous system: An introduction and the result of and initial clinical evaluation. *Neurosurgery* 1987 Jan; 20(1) : 100-9
24. Hess CW, Mills KR, Murray NMF, Schriever TN. Magnetic brain stimulation: central motor conduction studies in multiple sclerosis. *Ann Neurol* 1987 Dec; 22(6) : 744-52
25. Claus D, Harding AE, Hess CW, Mills KR, Murray NMF, Thomas PK. Central motor conduction in degeneration ataxic disorders:a magnetic stimulation study. *J Neurol Nerosurg Psychiatry* 1988 Jun; 51(6) : 790-5